

ordningen af 16de August 1775 kan jeg ikke nægte, at min Mening er endnu bleven mere bestyrket; jeg forstod det i en aldeles modsat Retning, og jeg faaer Mod til at yttre det ved at høre, at en høitæret Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Drsted) har den samme Mening. Der kan vist altsaa ikke være nogen Tvivl om, at det vistnok ikke er klart, at Postvæsenets Eneret hidtil er gaaet saa vidt, som det nu tilsigtes. Den høitærede Finantsminister henlevede Dymærksomheden paa, at man kunde undgaae den befrygtede Gene ved at sætte Frimærke paa Brevene; men jeg indseer ikke, hvorledes det kan lede til nogen Nytte for Postkassen; thi saalænge Frimærket endnu ikke er afleveret til Postvæsenet eller er overstreget, kan det jo atter benyttes; det bliver altsaa i saa Henseende det samme som om det slet ikke var klæbet paa Brevet. Jeg kan meget godt tænke mig, at Postadministrationen ønsker at have Eneretten saa udvidet som muligt, for at kunne vaage over Postkassens Ret; men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at Statens Borgere have Krav paa, at der gives et Græterium, som kan overholdes; jeg troer, at Statens Borgere have Krav paa, at ingen samvittighedsfuld Mand skal behøve at være i Tvivl om, hvorledes han med sin bedste Villie skal være istand til at overholde Loven.

Udler: Jeg vil blot tage mig den Frihed at bemærke, at det ikke alene er Handelshuse, som sende Breve massevis til visse Steder og lade dem fordele der af deres Commissionairer, men at det Samme ogsaa bruges og navnlig er brugt meget hyppigt i de senere Aar af talrige Foreninger, baade videnskabelige Foreninger og patriotiske Foreninger, hvilket vistnok er alle de Herrer vel bekendt. Disse Breve blive da sendte til eet Sted i en Pакke, og af Foreningens Commissionair, der sædvanlig er Medlem af Foreningen, i Almindelighed fordelte i Byerne, og da baade Lovlyndige og i det Hele høitstaaende Folk have deltaget i disse Foreninger, saa er der vel ingen Tvivl om, at de jo ogsaa have deelt den Mening, at en saadan Forsending af Breve virkelig var fuldkommen lovsig.

Ordføreren: Da Sagen allerede er saa udførlig diskutert, skal jeg indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger. Forsaavidt den

sidste ærede Taler fra Ribe har omtalt adskillige Forsendelser, som skulle være stete af flere Selskaber og andre saadanne Institutioner, saa troer jeg dog, at Saadant indskrænker sig til trykte Circulairer og andre saadanne Meddelelser, der ere forsendte med Pakkeposten eller paa andre Maader, der maatte gives, uden at man derfor kan siges at have overtraadt de gjældende Regler for Postbefordringen. Jeg troer heller ikke, at det forholder sig som flere Talere have meent, at det skulde være gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, at man uden Videre var berettiget til at befordre, hvad man kalder aabne Breve, dem, som ikke ere forseglede, paa hvad Maade man vilde. Det har idetmindste i den Erfaring, jeg har gjort, ofte fremstillet sig saaledes, at man meget godt vidste, at en saadan Befordringsmaade ikke var tilladt, og forsaavidt man har paaberaabt, at man ikke tvivlede om, at naar Sagen kom til Afgjørelse for Domstolene, vilde man have faaet Berettigelse til en saadan Befordring, saa troer jeg dog, at en saadan Dom endnu ikke eksisterer, og altsaa kan man ikke fra Formodningen om, hvorledes den vilde blive, hente noget Beviis. Jeg kan tværtimod godt forstaae, at de Herrer vilde forsvare Rettigheden til den fri Forsendelse, og at man ikke skal være tvungen til at benytte Postbefordringen. Det skulde jeg heller ikke have Saameget at erindre imod. Men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at have noget mere mod sig, at man, naar man ønsker, at en saadan fri Forsendelse skal tilstedes, da kun vil fordre den for aabne Breve. Vilde man have fri Forsendelser, maatte man i Frihedens almindelige Interesse forlange Ret til at befordre enhver Meddelelse, det være aabne eller lukkede Breve, uden at være forpligtet til at benytte Posten. Jeg troer, at fra den Side maatte man betragte Sagen, og at Spørgsmaalet her er: skal man ophæve Friheden, for at faae en billig og sikker Postbefordring. Dette forekommer mig at være Spørgsmaalet, uden Hensyn til at drage en Grændse mellem forseglede og uforseglede Breve. Derfor mener jeg, at saalænge man anseer det rigtigt, at Postvæsenet maa beholde denne Eneret, og jeg troer, at den nærværende Forsending medfører en saa billig Befordringsmaade,